

[50000] Beispiel für einen "Stellenkommentar" mit (Zeilennummer + k) im translinear.txt erzeugbar. Der Kommentar erscheint stets dort, wo er platziert wird (unabhängig von der gegebenen Zeilennummer). Zeilen 11-14 enthalten weitere typische Fehler und demonstrieren ihr Erscheinungsbild. In Zeile 11 fehlen an 3 Wörtern Grammatiktags. Folgen sind u.a. Farbverlust z.B. bei dem Nomen (Hera). Würde man nun im Builder bei allen Konjunktionen "Übersetzung ausblenden", aber eine Konjunktion wie ἐπεὶ Zeile 11 trägt diesen Tag nicht, wird die Übersetzung nicht korrekt ausgeblendet, da das Wort nicht erkannt wird. Zeile 12 hat alleinstehende Satzzeichen, die als "Wörter" erkannt werden können und die Wort-für-Wort Reihenfolge stören. Der Fix ist, sie mit den Wörtern OHNE Leerzeichen DIREKT zu verbinden (wie normale Punkte und Kommata auch normal verbunden sind). Zeile 13 enthält "selbst erfundene", nicht zulässige Tags (Dep), (SpezialTag), (Sg). Zeile 14, 14b und 14c aus Lysistrate demonstrieren die "b c d e" Zeilen Logik in Poesie (tritt vor allem gr. Komödien auf): Zeile 14b beginnt erst dort, wo Zeile 14 aufhört. So wird Ihre Zugehörigkeit zueinander deutlicher. Das selbe passiert mit Zeile 14c (die natürlich ausgedacht ist). In Zeile 15 ist der Sprechernamen in der Übersetzungszeile nicht gleich dem Sprechernamen in der griechischen Zeile.

[17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
[18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
[20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
[22] ὑκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὦ λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
[26] ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρᾷ τῇδὲ μ' ἀρπάγῃ δόμους,
[34] ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμόν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλὰ τ' ἐσδεχώμεθα.
[36] ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
[40] προσῆτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δὴ μοι νίσση σκοπέλους;
[44] οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνη;
[46] δινᾷέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοὶ βλαχαὶ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῇ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου
[52] —ὑπαγ' ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

- [55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

[56] δέξαι θηλαῖσι σποράς

[57] ἅς λείπεις ἄρνῶν θαλάμοις.

[58] ποθοῦσί σ' ἄμερόκοιτοι

[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς

[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς

[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;

[62a] —νύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ

[62b] κλιτὺν δροσεράν;

[62c] ὦή, ρίψω πέτρον

[62d] τάχα σου
- [62e]
- [62f]

Epode

- [63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ

[66] κρήναις παρ' ὕδροχύτοις,

[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·

[68] οὐδ' ἐν Νύσα μετὰ Νυμφᾶν

[69] ἱακχον ἱακχον ὦδαν

[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,

[71] ἂν θηρεύων πετόμαν

[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν

[73] ὦ φίλος·

[74] ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;

[75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;

[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος

[77] θητεύω Κύκλωπι

[78] τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων

[80] σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα

[81] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

- [82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ

[83] ποιμένας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

[84] [Χορός]: χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

[85] [Σιληνός]: ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος

[86] κώπης τ' ἀνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

[87] στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι

[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,

[89] κρωσσούς θ' ὕδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
 [90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
 [91] Πολύφημον οἶός ἐστιν, ἄξενον στέγην
 [92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
 [93] τὴν ἀνδροβρώτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
 [94] ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
 [95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
 [96] [Ὀδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
 [97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
 [98] βορὰν ὁδηῖσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
 [99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν·
 [100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.
 [101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
 [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον πάτραν τε σὴν.
 [103] [Ὀδυσσεύς]: Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
 [104] [Σιληνός]: οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
 [105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδορεῖ δὲ μή·
 [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
 [107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάπὸ Τρωικῶν πόνων.
 [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρώας χθονός;
 [109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾱ.
 [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
 [111] [Ὀδυσσεύς]: ἧ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
 [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
 [113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσιν;
 [114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
 [115] [Ὀδυσσεύς]: τεῖχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
 [116] [Σιληνός]: οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
 [117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἧ θηρῶν γένος;
 [118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
 [119] [Ὀδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἧ δεδήμευται κράτος;
 [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
 [121] [Ὀδυσσεύς]: σπεύρουσι δ'— ἧ τῷ ζῳσι; — Δήμητρος στάχυν;
 [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
 [123] [Ὀδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
 [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 [125] [Ὀδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
 [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 [127] [Ὀδυσσεύς]: τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
 [129] [Ὀδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἧ δόμων ἔσω;
 [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
 [131] [Ὀδυσσεύς]: οἶσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
 [132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.
 [133] [Ὀδυσσεύς]: ὁδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
 [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 [135] [Ὀδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
 [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὁπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
 [137] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 [139] [Ὀδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 [140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.

[141] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.

[142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;

[143] [Ὀδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.

[144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἐστίν, ἢ φέρεις σύ νιν;

[145] [Ὀδυσσεύς]: ὅδ' ἀσκὸς ὃς κεύθει νιν· ὡς ὀρᾷς, γέρον.

[146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.

[147] [Ὀδυσσεύς]: ναί·

[147a] δις γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.

[148] [Σιληνός]: καλὴν γε κρήνην εἶπας ἠδεῖάν τ' ἐμοί.

[149] [Ὀδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;

[150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἥ γὰρ γεῦμα τὴν ὦνὴν καλεῖ.

[151] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.

[152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.

[153] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ.

[153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.

[154] [Ὀδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;

[154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.

[155] [Ὀδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.

[156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.

[157] ᾶ ᾶ ᾶ.

[158] [Ὀδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;

[159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.

[160] [Ὀδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.

[161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.

[162] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.

[163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.

[164] ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,

[165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκήματα,

[166] ῥῖψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,

[167] ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρυς.

[168] ὡς ὃς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·

[169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι

[170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου

[171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα

[172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι

[173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν

[174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

[175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.

[176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.

[177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

[178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

[179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,

[180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,

[181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;

[182] τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους

[183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον

[184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα

[185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον

[186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ

[187] φῦναι γυναικῶν ὦφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.

[188] [Σιληνός]: ἰδοῦ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,

[189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,

[190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
[191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
[193] —οἶμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἂν λάθοιτέ γε.
[196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἴπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
[198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
[202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσώσομεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥαθυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἦ πρός γε μαστοῖς εἰσι χυπὸ μητέρων
[208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφameν,
[213] καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ἥριωνα δέρκομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μῆλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὦν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.
[220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
[221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
[224] ὀρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοις σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
[228] [Σιληνός]: ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἳ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐώντος ἥσθιον
[234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σὲ
[235] κλωῶ τριπήχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
[235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
[236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,
[237] μᾶστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῳλια
[239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.

[241] [Κύκλωψ]: ἄλῃθες; οὐκ οὖν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰῶν
[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
[243] ἐπιθεῖς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
[244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
[245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
[246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τεττηκότα.
[247] ὥς ἔκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
[248] ἄλλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
[249] ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἶμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
[250] [Σιληνός]: τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὦ δέσποτα,
[251] ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστή γε
[252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
[253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
[254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
[255] σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
[256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
[257] ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
[258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾱ.
[259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
[260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
[261] [Σιληνός]: ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.

[261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.

[262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
[263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
[264] μὰ τὴν Καλυψὶν τάς τε Νηρέως κόρας,
[265] τά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
[266] ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπιον,
[267] ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
[268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
[269] οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὐς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

[270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἐγώ γε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
[271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
[272] ἀπόλοισθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.

[273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'· ἐγώ γε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθους
[274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
[275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
[276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

[277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
[278] πέρσαντες ἄστνυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
[279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.

[280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
[281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;

[282] [Ὀδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.

[283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
doch,
[284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
[285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
[286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
[287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
[288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
[289] κτανεῖν βορὰν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνώθοις·
[290] οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας

[291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 [292] ἱερεὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
 [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
 [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
 [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
 [296] δύσφρον' ὀνειδὴ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 [297] ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
 [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνη, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
 [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
 [300] ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
 [301] ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.
 [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
 [305] πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετῇ φόνον,
 [306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
 [307] πολιοὺς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 [308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
 [309] ποῖ τρέψεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
 [310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
 [311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
 [312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
 [313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
 [314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
 [315] κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
 [316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
 [317] τὰ δ' ἄλλα κόμπῃ καὶ λόγων εὐμορφίαι.
 [318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθίδρυται πατὴρ
 [319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγῳ;
 [320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
 [321] οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
 [322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,
 [323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
 [324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
 [325] ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
 [326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
 [327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
 [328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 [329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
 [330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
 [331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδὲν μοι μέλει.
 [332] ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κὰν θέλῃ κὰν μὴ θέλῃ,
 [333] τίκτουσα ποῖαν τάμὰ πιαίνει βοτά.
 [334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλην ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
 [335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
 [336] ὥς τούμπιεῖν γε κὰμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
 [337] Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
 [338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
 [339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
 [340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
 [341] οὐ παύσομαι δρῶν εὔ— κατεσθίων τε σέ.
 [342] ξενία τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ,

[343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας
[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὖλιον θεῷ
[346] ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῇτέ με.
[347] [Ὀδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
[349] γνῶμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
[350] ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλιου
[352] πόνους ἀφῖγμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα.
[353] σὺ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεῦ ξένι', ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ.

Mesode

[361] [Χορός]: Μῆ μοι μὴ προσδίδου·
[362] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
[363] χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
[364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
[365] ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν
[366] Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
[367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλῆς, ὦ τλαῖμον, ὅστις δωμάτων
[370] ἐφεστίους ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
[372] κόπτων βρύκων
[373] ἐφθὰ τε δαινύμενος, μυσαρῳῖσί τ' ὁδοῦσιν
[374] ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,

[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

[374b] Μῆ μοι μὴ προσδίδου·
[374c] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος
σκάφος.
[374d]
[374e]

χο
μέ
αὖ
ἄδ

[374f]

[374g]

Episode

[375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω
[376] κού πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
[377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν
[378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
[379] [Ὀδυσσεύς]: δισσοὺς γ' ἄθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
[380] οἷ σαρκοῦς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
[381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
[382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
[383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
[384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
[385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
[386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
[387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
[388] κρατήρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
[389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
[390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
[391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
[392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
[393] ὀβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
[394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
[395] Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
[396] ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
[397] Ἄιδου μαγεῖρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
[398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρυθμῷ θ' ἐνὶ
[399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
[400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
[401] παίων πρὸς ὀξὺν στόνουχα πετραίου λίθου,
[402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
[403] λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί
[404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
[405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
[406] ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουον·
[407] ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
[408] πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροῖ.
[409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
[410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
[411] ἐσήλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
[412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
[413] λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
[414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἅπο
[415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
[416] ὃ δ' ἔκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
[417] ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας

[418] κάπηνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
 [419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδωσ.
 [420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγώ,
 [421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
 [422] τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 [423] καὶ δὴ πρὸς ὦδὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων
 [424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 [425] ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἑμοῖς
 [426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 [427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 [428] ἀλλ' εἶπατ' εἴτε χρήζετε' εἴτ' οὐ χρήζετε
 [429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 [430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
 [431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἤνεσεν.
 [432] ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
 [433] ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
 [435] σώθητι μετ' ἑμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
 [436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
 [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κára.
 [439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 [440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
 [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
 [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῇν.
 [443] [Χορός]: λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
 [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
 [445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
 [446] Κύκλωπας ἡσθεῖς τῶδε Βακχίου ποτῶ.
 [447] [Χορός]: ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσί νιν
 [448] σφάζαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.
 [449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
 [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
 [451] [Ὀδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
 [452] ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρή δοῦναι τόδε,
 [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
 [454] ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος
 [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
 [456] ὃν φασγάνῳ 'γὼ τῶδ' ἀποξύνας ἄκρον,
 [457] ἐς πῦρ καθήσω· κἄθ', ὅταν κεκαυμένον
 [458] ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσῃν βαλῶ
 [459] Κύκλωπος ὄψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
 [460] ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόζων ἀνὴρ
 [461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 [462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ
 [463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
 [464] [Χορός]: ἰοὺ ἰοῦ,
 [465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.
 [466] [Ὀδυσσεύς]: κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 [467] νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 [468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
 [469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

[470] κάγῳ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
[471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
[472] [Ὀδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτέον.
[473] [Χορός]: ὥς κἂν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
[474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
[475] ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύσομεν.
[476] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
[477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
[478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
[479] τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
[480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κἂκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
[481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
[482] ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapäst

[483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
[484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
[485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας
[486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
[487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
[488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
[490] σκαιὸς ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος
[491] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάρων
[492] φέρε νιν κῶμοις παιδεύσωμεν
[493] τὸν ἀπαίδευτον·
[494] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

[495] [Ἡμῆχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εὐιάζει
[496] βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
[497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς,
[498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
[499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
[500] χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας
[501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
[502] στρυχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἶξει μοι;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου,
[504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
[505] σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεὶς
[506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
[507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὖφρων
[508] ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις
[509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
[510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι.

Strophe 3

[511] [Χορός]: καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερᾷ μελάθρων.
[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. —
[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαΐα σὸν
[515] χροῖα χῶς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιά
[518] περὶ σὸν κράτα τάχ' ἐξομιλήσει.

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
[520] τούτου τρίβων εἶμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
[522] [Ὀδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
[524] [Ὀδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
[526] [Ὀδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρή σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
[528] [Ὀδυσσεύς]: τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
[529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἄσκον· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
[530] [Ὀδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθυμει, Κύκλωψ.
[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
[532] [Ὀδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ.
[533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
[534] [Ὀδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
[535] [Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.
[536] [Ὀδυσσεύς]: ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρή μένειν.
[537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
[538] [Ὀδυσσεύς]: ὅς δ' ἂν μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.
[539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
[540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
[541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνώδές τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης . . .
[542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
[543] κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
[544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
[545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μου τίθης;
[546] [Σιληνός]: ὥς μὴ παριῶν τις καταβάλῃ.
[546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὔν
[547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
[548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τούνομ' ὃ τι σε χρή καλεῖν.
[549] [Ὀδυσσεύς]: Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
[550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
[551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
[552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
[553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
[554] [Κύκλωψ]: κλαύση, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
[555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
[556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.

[557] [Σιληνός]: **πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.**

[558] [Κύκλωψ]: **ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.**

[558b] [Σιληνός]: **ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν γέ σε**

[559] **στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .**

[560] [Κύκλωψ]: **ῶ οἶνοχόος ἄδικος.**

[560b] [Σιληνός]: **οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ῶ οἶνος γλυκύς.**

[561] **ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὡς λήψῃ πιεῖν.**

[562] [Κύκλωψ]: **ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.**

[563] [Σιληνός]: **θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπιε,**

[564] **ὥσπερ μ' ὀρεᾶς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.**

[565] [Κύκλωψ]: **ἄ ἄ, τί δράσεις;**

[565b] [Σιληνός]: **ἡδέως ἡμύστισα.**

[566] [Κύκλωψ]: **λάβ', ῶ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.**

[567] [Ὀδυσσεύς]: **γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τήμῃ χερσί.**

[568] [Κύκλωψ]: **φέρ' ἔγχεδόν νυν.**

[568b] [Ὀδυσσεύς]: **ἐγχέω, σίγα μόνον.**

[569] [Κύκλωψ]: **χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνη πολύν.**

[570] [Ὀδυσσεύς]: **ἰδοῦ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.**

[571] **συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρή τῷ πώματι.**

[572] [Κύκλωψ]: **παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.**

[573] [Ὀδυσσεύς]: **κἂν μὲν σπάσῃς γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,**

[574] **τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,**

[575] **ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.**

[576] [Κύκλωψ]: **ἰοῦ ἰοῦ,**

[577] **ὡς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.**

[578] **ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ**

[579] **τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον**

[580] **λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.**

[581] **—οὐκ ἂν φιλήσαιμ'. — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —**

[582] **ἄλῃς Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.**

[583] **κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως**

[584] **τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.**

[585] [Σιληνός]: **ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;**

[586] [Κύκλωψ]: **ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.**

[587] [Σιληνός]: **ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.**

[588] [Κύκλωψ]: **μέμφῃ τὸν ἔραστὴν κἀντρυφᾶς πεπωκότε;**

[589] [Σιληνός]: **οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.**

[590] [Ὀδυσσεύς]: **ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,**

[591] **ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος**

[592] **τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.**

[593] **δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν**

[594] **παρευτρέπιστα· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν**

[595] **Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔση.**

[596] [Χορός]: **πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.**

[597] **χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν**

[598] **ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.**

[599] [Ὀδυσσεύς]: **Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ**

[600] **λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,**

[601] **σύ τ', ῶ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', ὕπνε,**

[602] **ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,**

[603] **καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοις Τρωικοῖς πόνοις**

[604] **αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσέα**

[605] ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
[606] ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

[608] [Χορός]: λήψεται τὸν τράχηλον
[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος
[610] τοῦ ξενοδαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
[611] φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
[612] ἤδη
[613] δαλὸς ἠνθρακωμένος
[615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
[616] ἔρνος· ἀλλ' ἴτω Μάρων·
[616a] πρᾶσσέτω·
[617] μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον Κύ
Ky
[618] κλωπος, ὥς πῖη κακῶς.
[619] κάγῳ
[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
po
[621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
[622] Κύκλω
Kyklo
[622a] πὸς λιπῶν ἐρημίαν·
pos
[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
[624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
[625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
[626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
[627] ὥς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
[628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
[629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
[630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
[631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
[632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὐστINAS πρῶτους χρεῶν
[633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
[634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
[635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
[636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
[637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
[638] [Χορός Γ]: ταῦτ' οὐ πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
[639] ἐστῶτες ἐσπᾶσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
[640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπᾶσθητε;
[640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα
[641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
[642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
[643] [Χορός]: ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
[644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
[645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
[646] ἀλλ' οἶδ' ἐπώδην Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
[647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
[648] στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
[649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,

[650] νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
[651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
[652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
[653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
[654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
[655] κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

[656] [Χορός]: ἰὼ ἰώ· γενναιότατ' ὦ
[657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν
[658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
[659] τυφέτω, καιέτω
[660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
[661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
[662] δράση τι μάταιον.
[663] [Κύκλωψ]: ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
[664] [Χορός]: καλὸς γ' ὁ παῖάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
[665] [Κύκλωψ]: ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν.
[666] ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
[667] χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
[668] σταθεῖς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
[669] [Χορός]: τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
[669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
[670] [Χορός]: αἰσχροὺς γε φαίνῃ.
[670b] [Κύκλωψ]: κάπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
[672] [Κύκλωψ]: Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'.
[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηι.
[673] [Κύκλωψ]: Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἴ τυφλός.
[674] [Κύκλωψ]: ὥς δὴ σύ—
[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείῃ τυφλόν;
[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;
[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
[677] ὁ μιάρος, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
[678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρὺς.
[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένους' ἔσω δόμων;
[680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
[681] λαβόντες ἐστήκασιν.
[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;
[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
[683] ἔχεις;
[683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίου
[684] παίσας κατέαγα.
[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' εἵπας;
[685b] [Χορός]: οὐ· ταύτῃ λέγω.
[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

[686b] [Χορός]: **περιάγου, κείσε, πρὸς τὰριστερά.**

[687] [Κύκλωψ]: **οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.**

[688] [Χορός]: **ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.**

[689] [Κύκλωψ]: **ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;**

[689b] [Ὀδυσσεύς]: **τηλοῦ σέθεν**

[690] **φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.**

[691] [Κύκλωψ]: **πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.**

[692] [Ὀδυσσεύς]: **ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.**

[693] **δῶσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·**

[694] **κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην**

[695] **εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.**

[696] [Κύκλωψ]: **αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.**

[697] **τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη**

[698] **Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι**

[699] **δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,**

[700] **πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.**

[701] [Ὀδυσσεύς]: **κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.**

[702] **ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεῶς σκάφος**

[703] **ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἕς τ' ἐμὴν πάτραν.**

[704] [Κύκλωψ]: **οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας**

[705] **αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλῶν.**

[706] **ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,**

[707] **δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.**

[708] [Χορός]: **ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως**

[709] **ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.**